

КНИГА XII.

Съдържаніе. Телемахъ во времето на своето пребываніе между съюзницѣтъ, привлича къмъ себеси любовта на върховицѣтъ началници, и особенно любовта на Филоктита, който отъ найнапредъ бѣше нерасположенъ къмъ него поради баща му Одисея. Филоктитъ му разказва своитѣ приключенія и причината на умразата си къмъ Одисея; показва му гибелнитѣ слѣдствія на страстната любовъ като му разказва трагическата смъртъ на Херкулеса. Разказва му още какъ doby отъ тогози героя гибелнитѣ стрѣлы, безъ които градътъ Троя не можаше да са преземе; какъ той бѣлъ наказанъ, защото издаде тайната за смъртта на Херкулеса, страданіята които претегли въ островъ Лимносъ; найподиръ какъ Одисей употреби Неоптолема за да го убѣди да доде на обсадата на Троя, дѣто той са нецѣри отъ ранитѣ си чрезъ сыноветѣ на Ескулапа.

Между туй Телемахъ показваше храбростта си въ опасноститѣ на войната. Като тръгнѣ отъ Салентъ, той са стара да придобие любовта на старитѣ военачалници на които славата и опытността бѣхъ на върха си. Несторъ, който го бѣ вече видѣлъ въ Пилосъ, и който винаги обичаше Одисея, обхождаше са съ него като съ свой собственень сынъ; той му даваше съвѣты които подтвърдяваше съ разны примѣры; разказваше му сичкитѣ приключенія на младостта си, и сичко кое-то бѣ видѣлъ извършено отъ героитѣ на минжлото поколѣніе. Паметта на този мѣдъръ старецъ, който бѣ преживѣлъ три челоувѣчески поколѣнія приличаше на старовременна исторія начертана на мраморъ или на мѣдъ.

Филоктитъ немаше изъ найнапредъ сжщата благонаклонность къмъ Телемаха както Несторъ: умразата която много време той бѣ питалъ въ сърцето си противъ Одисея отблѣсваше го отъ сына му, и съ неудоволствіе гледаше сичко което боговетѣ презнаменувахъ за този момъкъ за да го направѣтъ равенъ съ героитѣ които съборихъ града Троя. Но найподиръ смиреніето на Телемаха побѣди сичкото негодование на Филоктита; той не можѣ да устон да не обикне прелестната